

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XVI nr. 4288

4 pagini — 20 bani

Joi 24 iulie 1958

Toate forțele pentru grăbirea strîngerii recoltei!

Din zori pînă-n noapte

La aria nr. 2 din comuna Brănești, regiunea București, țărănii muncitori dau zor ca să termine cît mai repede treieratul.

Pentru aceasta ei lucrează din zori și pînă noaptea tirziu reușind să treierze zilnic cîte 30—33.000 kg. grâu.

În clișeu: membrii întovărășirii agricole „Dr. Petru Groza” din comuna Brănești, minuna bucuroși sacii plini cu grîne.

Foto: NICU VASILE

U.R.S.S. acceptă convocarea conferinței șefilor de guverne în cadrul Consiliului de Securitate

Citiți în pag. a 4-a

Răspunsul lui N. S. Hrușciiov la mesajul lui D. Eisenhower

Captarea unor noi izvoare de apă în podișul Dobrogei

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). Colectivitățile din satele învecinate Potirnicea și Straja din raionul Negru Vodă au hotărât să poarte o acțiune comună pentru descoperirea izvoarelor de apă din zona acestor două sate, izvoare pe care să le capteze, iar apa — printr-un sistem de canalizare — să fie sîrînsă într-un lac de acumulare. Prin lucrările făcute pînă acum, au fost captate numeroase izvoare, a căror apă va fi adunată în lacul de acumulare care se va întinde pe lîngă vîlul dintre Potirnicea și Straja pe o lungime de 500 metri. În acest scop, aici se lucrează la ridicarea unui dig, la care contribuie cu atelaje și brațe de muncă colectivitățile din cele două sate. Ei vor exploata împreună acest lac care le va permite să irige o importantă suprafață de pămînt, să crească păsări de apă etc.

Punctul pe i

La strandul Floreasca 2, fîntînile de apă sînt insuficiente, iar unele din cele existente nu funcționează.

Administratorul: — Apă? Pof. tim 1...
Desen de GH. CHIRIAC

Noutăți de la uzinele „Semănătoarea”

Acolo unde se fabrică combinele românești

Colectivul uzinelor „Semănătoarea” a avut de trecut în ultimele luni un examen greu, pretenții: terminarea celor 3000 de combine destinate campaniei de recoltare a păioase.

Cum s-au achitat muncitorii și tehnicienii uzinei de această sarcină? Ce lucruri noi au apărut în munca lor? Care sînt perspectivele de dezvoltare ale uzinei?

Un răspuns la toate aceste întrebări necesită, desigur, o vizită în mijlocul constructorilor de mașini agricole.

Iată-mă deci în hala de montaj, acolo unde se poate vedea concretizată cel mai bine strădanția întregului colectiv. În aparență, nici o schimbare față de acele zile cînd producția de combine era la început: același cadru, aceeași atmosferă de entuziasm, același zgomot specific, același mîlîm harnic și priceput, dar de această dată sigure pe ele ale montierilor Vasile Vintilescu, Radu Lache și alții. Dar nu e decît o aparență. Căci acum, în mai puțin de o oră, la capătul liniei de montaj iese cîte o combină gata pentru rodaj. Un rezultat la care nu s-a putut ajunge cît ai bete din palme, ci care a necesitat multă străduință, inițiativă, eforturi.

Maistrul Gh. Ionescu, șef de atelier în sectorul montaj, mi-a vorbit despre noile condiții de muncă create în uzină. În mod deosebit am reținut două din măsurile tehnico-organizatorice, care au pregătit reușita producției de combine. Ele se fac simțite și în sectorul montaj, ca de altfel în fiecare verigă a uzinei. Este vorba de stabilirea unui flux tehnologic continuu al producției dar mai ales de preocuparea deosebită pentru specializarea fiecărui om la locul său de muncă.

— Vă închipuiți, îmi spune maistrul Gh. Ionescu — ce a însemnat specializarea pentru producția unor mașini complexe și de altă precizie ca aceste combine agricole. Azi, fiecare muncitor,

indiferent de atelierul, secția în care lucrează, știe ce anume operație are de executat. El s-a calificat în executarea acestei operații și o face nu numai într-un timp tot mai scurt, dar și de calitate mult îmbunătățită.

Combina de recoltat păioase este un produs nou. O mașină nouă. Și ca orice produs nou, în el s-a concentrat muncă de creație, o doză puternică de entuziasm și chiar ambiție. A fost nevoie de o organizare judicioasă a producției, de o întrecere febrilă între constructori, elemente ce caracterizează și acum activitatea uzinelor, acum, cînd pe ogorele patriei lucrează cu bun randament și fără pierderi 4700 combine purtînd marca uzinelor „Semănătoarea”.

4700 combine... Nu-l o cifră ușor de trecut cu vederea. Și doar cu cîteva zile în urmă constructorii au mîrit și mai mult această cifră. Ei au trimis gospodăriilor agricole de stat alte 140 combine din planul de producție pe luna în curs.

Nu poți părăsi uzinele „Semănătoarea” pînă nu treci pe la „comandament”. Acest nume l-a primit colectivul restrîns ce ține legătură permanentă cu cei 40 ingineri și tehnicieni ai uzinelor care urmăresc pe teren comportarea combinelor de păioase. Vestile sosite numai în ultimele zile din diferite colțuri ale țării sînt deosebit de îmbucurătoare. „La gospodăria de Stat „Iosif Clîșci” Galați, relatează una din aceste scrisori, cele 40 de combine au secerat și treierat în 7 zile grîu de pe o suprafață de 1100 hectare, respectiv 2036 tone, fără să se semnaleze decît foarte, foarte mici deficiențe”. Multumirea conducerii gospodăriei de stat, așa cum se specifică în restul scrisorii, reiese și din faptul că în cursul anului trecut în aceeași perioadă de timp se recoltaseră numai 90 ha.

Iată vești care nu pot decît să

bucure și să stimuleze pe muncitorii, tehnicienii și inginerii de la „Semănătoarea”.

CL. RADULESCU

CHEMAREA

Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională

Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională s-a întrunit la Stockholm într-o situație dramatică. Intervenția armată cu nîlc justificată a S.U.A. și Angliei în Orientul Apropiat a pus lumea în fața primejiei unui război atomic.

În prezent forțe tot mai numeroase ale păcii din întreaga lume urmăresc țeluri comune, iar Congresul vrea să se facă exponentul acestor țeluri.

Iată de ce Congresul adresează un apel solemn popoarelor și guvernelor. Trebuie să se pună capăt intervenției armate în Orientul Apropiat luptînd pentru retragerea imediată a trupelor străine din această regiune.

Trebuie convocată o conferință la nivel înalt care va permite să se facă primii pași pe calea colaborării internaționale.

Trebuie realizată încetarea controlată a experimentelor cu arma nucleară, care va deschide calea spre dezarmarea generală și controlată. Această dezarmare va permite să se folosească pentru dezvoltarea

economică și ridicarea nivelului de trai al popoarelor, resursele umane și materiale care sînt folosite în prezent pentru pregătirea războiului.

Guvernele trebuie să renunțe la „războiul rece” deoarece el nu poate duce decît la o catastrofă atomică. Guvernele trebuie să recunoască dreptul tuturor popoarelor la independență, dreptul de a dispune în mod liber și suveran de bogățiile și de soarta lor.

Chemăm toate forțele iubitoare de pace să licheze divergențele care există între ele și să ajungă la un acord. Ele trebuie să avertizeze opinia publică împotriva primejiei care amenință, să o mobilizeze pentru ca popoarele să fie atrase în lupta pentru pace.

Și atunci omenirea, eliberată de primejia și teama față de pericolul atomic, va putea, în sfîrșit, să se ocupe în condiții de pace de făurirea unui viitor demn și trainic.

APELUL

Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională către popoare în legătură cu situația din Orientul Apropiat și Mijlocii

Asupra popoarelor lumii planează o gravă primejdie. Aceasta primejdie crește pe zi ce trece. Sarcina noastră cea mai urgentă și importantă este de a face ca glasul popoarelor să fie auzit cît mai este timp.

Agresiunea forțelor armate ale Statelor Unite împotriva Libanului a fost urmată de debarcarea trupelor engleze în Iordania și trimiterea de trupe engleze în Libia.

Statele Unite, Anglia și Turcia pregătesc noi acte de agresiune în Orientul Apropiat.

Aceste acte amenință să transforme Orientul Apropiat într-un cîmp de luptă și pun în primejdie pacea în întreaga lume. Nimic nu poate justifica nici din punct de vedere juridic, nici moral, agresiunea săvîrșită în Orientul Apropiat, care încalcă Carta Organizației Națiunilor Unite.

Opinia publică mondială a fost indignată deosebit de faptul că intervenția în Orientul Apropiat a fost întreprinsă după ce secretarul general al Organizației Națiunilor Unite și observatorii O.N.U. care au pregătit o dare de seamă asupra activității lor, au arătat cu toată claritatea că criza politică din Liban a fost o problemă internă și că acolo nu a avut loc nici un amestec străin.

Acțiunile sus-menționate trebuie să fie condamnate, deoarece ele sînt bazate pe folosirea forței împotriva popoarelor care se străduiesc să-și mențină independența și suveranitatea. Popoarele tuturor țarilor trebuie să întreprindă acțiuni rapide, energice și hotărîte pentru a stavili această agresiune și a menține pacea în Orientul Apropiat și în întreaga lume.

În multe țări ale lumii opinia publică protestează de acum împotriva agresiunii din Orientul Apropiat prin organizarea de mari manifestații, prin trimiterea de delegații în parlament, prin petiții, prin luarea de diferite măsuri de către organizațiile sindicale și alte organizații și cere retragerea din această regiune a trupelor americane și engleze.

Opinia publică cere de asemenea în mod insistent convocarea imediată a unei conferințe a șefilor de guverne și acțiuni eficiente din partea Organizației Națiunilor Unite în conformitate cu Carta ei.

Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională cere stăruitor ca aceste acțiuni să fie intensificate, lărgite, să devină mai variate, ținîndu-se seama de condițiile existente în fiecare țară.

O deosebită răspundere pentru succesul acestor acțiuni revine popoarelor S.U.A., Angliei și altor țări, care au săvîrșit agresiunea sau ale căror guverne sprijină această agresiune.

Se va pune capăt intervenției armate în Orientul Apropiat numai dacă popoarele întregii lumi vor folosi pentru aceasta toate forțele și mijloacele de care dispun. Numai astfel primejia unei catastrofe generale va fi înlăturată.

In pag. a 3-a

Declarația Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională cu privire la dezarmare

Prind viață inițiativele constructorilor de locuințe

Economii de peste 1.300.000 lei
la fiecare bloc de locuințe din Hunedoara

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — Pe șantierul B 1 al Truștelui de construcții nr. 4 de la Hunedoara, unde a pornit inițiativa constructorilor de a reduce prețul de cost și durata de executare a lucrărilor se obțin importante rezultări. Echipa de zidari condusă de Andrei Weber, Simic Manfred, Dîrlea Damian și alții, care lucrează după metoda Orlov, execută zilnic fiecare peste 20 metri cubi zidarie. Zidăria blocului nr. 75 de pîld, unde lucrează brigada inițiatorilor a fost terminată numai în 39 de zile, iar echipa lui Sava Teodor a terminat tencușirea mecanică a blocului nr. 78 cu 7 zile mai repede.

Din cele 11 blocuri începute în 1958 pe acest șantier, unul este gata la roșu, 3 sînt executate pînă la acoperiș, iar la celelalte lucrările sînt avansate.

După calculele făcute pînă acum constructorii își respectă angajamentele.

★

Zilele acestea, în centrul orașului Pitești trecătorii se opresc și vizitează cu mult interes macheta în mărime naturală a unui apartament proiectat de curînd de Institutul Regional de Proiectare. Noul apartament format din două camere mari și cu toate dependențele necesare, are avantajul că realizează o suprafață locuibilă în proporție de 66 la sută din cea totală și reduce prețul de cost pe m.p. de la 2500 la 1350 lei. Vizitatorii expoziției, organizată din inițiativa sfatului popular regional, sînt solicitați să facă propuneri, să-și însemne sugestiile în caietul ce le este pus la îndemînă.

CASETE PLIMBAREȚE

Nu-i prea mare cîntec să te socotească lumea plimbăreț; fiindcă plimbăreții, de cele mai multe ori, nu fac treabă bună pe nici o parte și mai mult incurcă lumea. Sensibile cum sînt, casețele plimbărețe de la „Radio Popular” își dau bine seama de asta, ceea ce e frumos din acest lucru, dar cum sînt și egoiste, se gîndesc mai puțin decît la aspectul lor, la încurcările pe care le provoacă — nu din vina lor, ci pentru că așa au fost urzite — celor de la „Radio-Popular” (care uneori stau și le așteaptă ca pe niște mirese). De la astiel de plimbări au întotdeauna de suferit. Parcă e ușor — atunci cînd ești făcut ca să nu te atingă nimeni nici măcar cu o unghie, — să călătorești zile la rînd, grămadă, în vagoanele incinse sau umede, să îți piept tuturor opinteliilor la plecare sau la oprire? Mai ales cînd ajungi la fabrică, unde sînt atîta așteptate. Le apucă o rușine și o furie, că vin turtite, zgîrlite, deformate. Multe nici nu se mai recunosc.

Dar ce sînt ele de vină? Ele, deși pretențioase și sensibile, rămîn totuși niște biete casețe de lemn.

Toate plîngerile lor, s-au lovit de socoteliile unor tovarăși din Direcția generală electrotehnică din Ministerul Industriei Grele. Neștiutoare cum sînt, cu capetele puțin de lemn, casețele plimbărețe nu prea înțeleg ele bine ce fel de socoteli ori fiind acestea. Măcar dacă ar veni dintr-o singură fabrică, parcă tot le-ar fi mai ușor. Dar sînt rîspite la Timisoara, la Tg. Mureș, la Sibiu, la Orașul Stalin și aici trec pe al șaptelea plan, fiindcă la urma urmelor pe lîngă celelalte produse ale acestor fabrici, — ele sînt totuși doar niște casețe de radio. Ce le necăjește cel mai mult e că din cauza lor se aruncă în vînt cîte 10—12 și chiar 18 milioane de lei pe an. Nu mai pun la socotă faptul că pentru a fi lustruite frumos, fabricile furnizoare apelează tot la „Radio-Popular”, care are nitrolacul necesar.

Acum, casețele au ajuns însă la disperare. Au aflat că în planurile de dezvoltare ale fabricii „Radio-Popular” nu se prevede nici un locșor pentru confecționarea lor în cadrul întreprinderii. Ba mai mult, a fost refuzată chiar și sugestia ca macar să fie confecționate aici în București, în cadrul unui atelier al unității „Mobila Populară”. Va să zică toată viața lor vor rămîne niște casețe plimbărețe? În fiecare an alte și alte milioane aruncate în vînt? Și cîi sînt ele de casețe, se gîndesc că tovarăși cu pricea din la Direcția generală electrotehnică, dacă ar fi așa la o adică — să le plimbe pe socotela buzunarului lor, nu cîlta ani, ci doar cîteva luni — n-ar mai fi așa de darnici sau nepăsători la strîgătele unor casețe oarecare.

ELISABETA PETREANU

La o fabrică DE CONSERVE

În vederea bunei aprovizionări a populației, la fabrica de conserve de fructe și sucuri din Băicuțeni, regiunea Pitești, harnicii muncitori lucrează intens la prepararea gemurilor, compoturilor, dulceturilor și siropurilor.

În clișeu: vedere generală a fabricii din Băicuțeni; în medalion: frunza în producție Elena Manole lucrînd la ambalarea borcanelor cu gem de căpșuni.

Foto: NICU VASILE

Pe marginea învățămintelor Consfătuirii de la Constanța

Organizarea teritoriului agricol — mijloc de întărire și de dezvoltare a gospodăriilor colective

Între multiplele mijloace puse la îndemina gospodăriilor colective din țara noastră pentru a le ajuta să obțină cele mai bune rezultate în activitatea lor, o valoare deosebită o au proiectele de organizare a teritoriului. Ce sunt de fapt aceste proiecte? Sînt lucrări cu caracter economic și organizatoric în care, pornindu-se de la condițiile și posibilitățile actuale, se prevăd o serie de indici a căror realizare asigură în perspectivă o dezvoltare armonioasă a gospodăriilor, un randament maxim al muncii depuse de colectivități.

În cele ce urmează vom înfățișa aspecte din cîteva gospodării colective din regiunea Constanța, unde proiectele de organizare au început să prindă viață.

O mai rațională folosire a pămîntului

Unul din principalele obiective ale proiectelor de organizare a teritoriului este acela de a face ca fiecare porțiune de teren să fie în așa fel folosită încît să dea maximum de randament. Se întreprind, în acest scop, studii amănunțite pentru a determina caracteristicile solului și în funcție de aceste caracteristici, modul de folosință cel mai rentabil. Asemenea studii au dat posibilitatea gospodăriilor colective să folosească mai rațional suprafețele de care dispun, lăta, de pildă, cum se reflecta urmările recomandărilor date în acest sens în activitatea gospodăriilor Scărișoarea, (raionul Negru Vodă), Cuza Vodă, (raionul Medgidia), Mihai Viteazul, (raionul Istria) etc.

Dacă examinăm în aceste gospodării repartizarea teritoriului pe categorii de folosință, se constată de la bun început ca suprafețele însemnate au trecut de la categorii inferioare la categorii superioare.

Se constată astfel că în aceste gospodării suprafețele de pașuni și fânețe descreșc. Ele nefiind în totalitate lor productive, folosirea lor în acest scop este destul de nerezonabilă. De aceea au fost desțelinite și transformate în terenuri arabile sau plantate cu vii și livezi, ceea ce le-a urcat cu mult valoarea, transformându-le într-o importantă sursă de venituri. Se observă, totodată, creșterea considerabilă a suprafețelor de vii și livezi, acolo unde asemenea sectoare lipsseau cu desăvîrșire sau erau reprezentate doar de cîteva hectare de vie hibridă.

Asolamente, rotații, producții

Elementul principal al unei lucrări de organizare a teritoriului este, după cum se știe, asolamentul. Vom arăta, practic, ce a însemnat introducerea asolamentului și respectarea unei rotații judicioase la gospodăria Scărișoarea. Aici proiectul de organizare a fost întocmit în anul 1954 și definitivat în urma colectivizării întregii comune. S-a respectat, în primul rînd, asolarea indicată în proiect. Odată soarele fixate pe teren prin borne și brazde și neschimbat de la un an la altul, a fost ușor să se realizeze o rotație a culturilor, care a asigurat fiecărei culturi cea mai bună premărgătoare. Astfel, deși suprafețele cu grâu și porumb au crescut alit absolut cît și procentual, totuși, după organizare, grîul și porumbul nu au mai urmat al la rînd pe aceleași terenuri, ci au ocupat locurile cele mai bune în

asolamentul de cîmp. Pe de altă parte, existența unor sole mari, bine delimitate, a permis și aplicarea unei agrotehnici corespunzătoare, mecanizarea majorității lucrărilor, posibilitatea îngrășării prin rotație a terenurilor cu îngrășăminte organice, etc.

Rezultatul tuturor acestor acțiuni se reflectă în obținerea unor producții cu mult mai bune decît în anii dinainte de organizare a teritoriului, după cum se poate vedea și din tabelul următor.

Cultura	Producții medii în kg. la ha.		
	1953	1954	1957
grâu de toamnă	1185	1185	1187
orz de toamnă	1050	1050	1050
ovăz	1183	1020	2110
porumb	711	1900	2110
florăbă ananelor	877	790	1248
porumb hibrid	—	—	8508

Aceste rezultate se explică prin faptul că organizarea teritoriului a permis gospodării din Scărișoarea să țină

Gospodăria colectivă	Vaci de lapte			Scroafe			Păsări		
	1954—1955	1955	1957	1954—1955	1955	1957	1954—1955	1955	1957
Scărișoarea	9	27	37	9	30	290	500	500	500
Cuza Vodă	28	28	28	12	31	945	1280	1280	1280
Pantelimon	12	23	23	23	45	113	318	318	318

Din tabel se poate vedea că în gospodăriile unde s-a aplicat proiectul de organizare există o dezvoltare armonioasă între diferitele specii de animale: vaci de lapte, porci, păsări, etc., spre deosebire de celelalte unități unde atenția se îndreaptă aproape exclusiv asupra creșterii oilor. Or, posibilitatea creșterii unor specii de animale mai valoroase, dar și mai prețioase, este condiționată tocmai de creșterea în gospodărie a posibilităților de hrănire și adăpostire.

Două lucruri au constituit premisele dezvoltării sectorului zootehnic în gospodăriile unde se aplică proiectele de organizare a teritoriului: pe de o parte — extinderea culturilor furajere, iar pe de altă parte — organizarea unor centre gospodărești în care construcțiile corespund nevoilor în perspectivă ale gospodăriei.

S-a văzut din cele arătate pînă acum că organizarea teritoriului are o influență directă asupra producțiilor agricole. Există însă și o acțiune indirectă a organizării teritoriului prin faptul că diferitele elemente ale

seama de toți factorii care influențează producția agricolă și, înțeleg, sebi, de stabilirea unor bune plante premergătoare și de o agrotehnică superioară.

Se dezvoltă și alte ramuri de producție

Studiile făcute la fiecare gospodărie în parte au trasat jaloarele pentru dezvoltarea armonioasă a întregii unități prin imbinarea judicioasă a diferitelor ramuri de producție. Ne referim aici în special la dezvoltarea zootehnice. Chiar și acum cînd aplicarea proiectelor e în fază de tranziție, se constată diferențieri serioase în ceea ce privește creșterea animalelor în aceste gospodării față de cele în care nu s-a trecut la organizarea teritoriului. Astfel, în urma aplicării proiectelor de organizare a teritoriului a crescut efectivul de animale — vezi tabelul ce urmează — și în același timp s-a îmbunătățit simțitor compoziția septimilă.

Gospodăria colectivă	Vaci de lapte			Scroafe			Păsări		
	1954—1955	1955	1957	1954—1955	1955	1957	1954—1955	1955	1957
Scărișoarea	9	27	37	9	30	290	500	500	500
Cuza Vodă	28	28	28	12	31	945	1280	1280	1280
Pantelimon	12	23	23	23	45	113	318	318	318

acestei lucrări (sistemizarea terenului, asolamentele, etc.) determină o îmbunătățire reală a întregii munci din unitatea respectivă, lucru ce se reflectă apoi tot asupra producției agricole, asupra rezultatelor finale.

Existența taranelor bine delimitate, a solilor, au ajutat în gospodăriile Scărișoarea, Comana, Mihai Viteazul, ca brigăzile să fie consolidate, evitîndu-se astfel fluctuații și permițînd o specializare a colectivităților pe sectoare de muncă. Sistemizarea teritoriului dă, totodată, puțină ca brigăzile de cîmp și echipele ce lucrează să lucreze în condiții identice în ceea ce privește depărtarea de centrul gospodăriei, calitatea terenurilor, posibilitatea de aplicare a diferitelor măsuri agrotehnice.

Toate acestea se reflectă în cele din urma asupra rezultatelor economice ale gospodăriei. Și nu sînt decît fapte deosebite care există în această privință între gospodăriile unde se aplică proiectul — Scărișoarea și Pantelimon — și gospodăriile învecinate, fără proiect — Casimcea și Tichilești.

Gospodăria colectivă	Venit la ziua-muncă			Cereale în kg.		
	1954	1957		1954	1955	1957
Scărișoarea	—	5,20	7,50	13	13	13
Pantelimon	2,70	4,50	9	11	11	11
Casimcea	0,20	1,70	9,50	8	8	8
Tichilești	1	1,12	8,50	7,50	7,50	7,50

Mai trebuie adăugat aici că în timp ce la gospodăria din Scărișoarea venitul brut pe anul 1957 (incasări din vinzarea produselor) este de 300 lei la ha., la gospodăria Casimcea, unde există aceleași condiții naturale, venitul brut e numai de 190 lei. Diferența și mai accentuată sînt în ceea ce privește veniturile în cereale obținute.

nute de colectivități la ziua-muncă (calculate în medie pe cîte 2 ani).

Toate aceste rezultate demonstrează deci valoarea aplicării proiectelor de organizare ca mijloc de întărire și dezvoltare a gospodăriilor colective. Dar e mai demonstrativă ceva: necesitatea ca proiectele întocmite să fie aplicate întocmai. Or, există încă, chiar și în regiunea Constanța, multe cazuri cînd aceste proiecte rămîn închise în sertare fără să li se dea nici o atenție. O asemenea atitudine nu nîmîc îndreptățită, o mai manifestă și comitetele executiv-ale ale sfaturilor populare, și unele organe agricole ale acestora. Lucrul acesta e dovadă și de faptul că într-o regiune cu agricultură complet colectivizată, cum e Constanța, postul de inginer îndrumător cu aplicarea proiectelor de organizare a teritoriului a fost multă vreme neocupat. Ar fi foarte necesar ca organele agricole să urmărească îndeaproape felul în care aceste lucrări au ajutat pe cei ce le-au pus în aplicare și să treacă, fără întârziere, la sprijinirea în această direcție a tuturor gospodăriilor. Aceasta cu atât mai mult cu cît asemenea proiecte se întocmesc în continuare și în alte unități și nu e permis ca o muncă atît de valoroasă să fie irosită în zadar.

Ing. SONIA MARCARIAN

Fie zloată, fie vreme frumoasă, cîobanul stă în munte, purtîndu-și turma de oi la pascut.

În clișeu: Doi tovarăși nedespărțiți, cîobanul și cîinele său, stau sus în munții Cîmbului și privesc în zare, către cîmpie, în timp ce zile pasc lărbă pe tăpșan.

Foto: V. ORZA

AR FI BINE DACA...

„...stătu populară al orașului, lăsat ar sprijini oficiu poștal P.T.T.R. pentru obținerea unor locuri în carierele Tatarasi, Sărăriei, C. I. Parhon și altele, unde să instaleze telefonie publică. (B. MOKOLU).

„...comitetul executiv al statului popular românesc, lăsat ar să instaleze în fiecare comuna un birou de muncă și de apărare a orașului — lucrări birocratice taragane, la — fiindcă în carierele situate pe dealuri, de cîteva săptămîni nu mai curge apa, pericolul asfel igră și sîmăntea a numeroși cetățeni. (G. VASILE).

„...în magazinele din orașul Caransebeș s-ar găsi unele sorturi de confecții mult căutate în această perioadă de cumpărături. Mai refer în mod deosebit la costumele bărbătești de culori deschise din stofe subțiri, balonete pentru bărbați și femeii și sacouri din plaid. (I. BACILA).

„...la cooperativă meșteșugărească din orașul Mizil reușita comenziilor n-ar fi în funcție de... dărniciile clienților. Dacă da, „ceva“ altuia pînă la jumătate de la timp, dacă nu, „cîntecul“ cu nimic, ești amînat la cîntecul greșit. (GH. MAN-DA).

„...restauranțului magazinului alimentelor din Căpâlneni (Căpâlneni de Argeș) n-ar încasa salarii pentru o muncă care de fapt nu face. Spunem aceasta deoarece zile întregi magazinul pe care-l gestionează are lucrul la ușă și obținute trase. (G. ION).

„...mult solicitat chișoș de zăre pentru stația C.F.R. Cîmpulung Muscel, ar deveni în sfîrșit o realitate. Este o problemă de care rezolvarea trebuie să se ocupe șeful popular local și organele P.T.T.R. (I. DOBRESCU).

„...locușii din conducerea O.C.I. Comerț-Mixt din T. Severin ar lua măsuri, măcar acum în ceasul al 12-lea, ca gheața, să nu mai fie lăsată ziua în amaza mare și lăsată în voia soartei (propriu zis în voia soarelui) pe trotuare, cît să fie depozitată în dulapuri ermetice corespunzătoare. (A. COSTIN).

„Am rămas plăcut impresionat de condițiile pe care le au petroliștii romîni“

Declarațiile făcute ziarului nostru de G. Sundaram, președintele Federației Sindicale a Petrolului din India

Recent G. SUNDARAM, președintele Federației Sindicale a Petrolului din India a fost oaspetele petroliștilor din țara noastră. După calatoriile făcute prin țară, G. Sundaram s-a reîntors în Capitală de unde a plecat marș spre India. Înainte de a părăsi țara, redactorul nostru Tudor Gheorghiu i-a solicitat să răspundă la cîteva întrebări.

— Se pare că nu este pentru prima oară că nu vizitați țara?

— Într-adevăr. Și anul trecut am avut prilejul să fac o călătorie în România. Răspundînd din nou invitației Comitetului Central al Sindicatelor muncitorilor din petrol, chimie și gaz metan, anul acesta am venit să cunosc alte regiuni petroliere ale țării.

— Dar, după Valea Prahovei vizitată anul trecut, am putut cunoaște de data aceasta Moldova, respectiv schela Moinești și noua rafinărie de la Onnești.

— Ce v-a interesat în deosebi în cadrul acestei vizite?

— Am venit în primul rînd să văd ce fel de condiții sînt asigurate petroliștilor romîni. Mă refer atît la cele de muncă cît și la cele sociale. Și pot spune că am rămas plăcut impresionat de tot ceea ce s-a făcut pe această linie. Voi avea multe de povestit în India despre orașul petroliștilor de la Lucașești de pildă, ca și despre cele văzute la Onnești.

În industria petroliferă din România am putut constata că progresul tehnic este însoțit de o grijă deosebită pentru asigurarea unor condiții cît mai bune pentru muncitori. Nu același lucru s-ar putea spune despre situația din țările capitaliste unde este cunoscut că utilizajul modern devine o povară pentru muncitori.

Un lucru remarcabil care a fost pentru mine ca și o lecție, îl constituie atenția care se acordă valorificării tuturor produselor petroliere. La Onnești de pildă, am cercetat planurile pentru extinderea rafinării pentru construirea unor unități petrochimice menite locmai să pună cît mai bine în valoare aceste produse.

Nu pot trece cu vederea relațiile tovarășești de muncă ce există statornic între muncitori, directori și cadrele tehnice. Este de-a dreptul impresionant pentru mine care vin din India să constat asemenea lucruri. La fel de neobișnuit pentru mine a fost și constatarea făcută atît pe litoralul Marii Negre, cît și la Snagov unde am văzut mari mase de oameni bucurîndu-se de timpul lor liber, de un concediu plăcut și odihnitor.

În încheierea convorbirilor G. Sundaram a ținut să-și exprime indignarea față de intervenția grosolană a trupelor americane și engleze în terburile țării arabe.

După patru luni de șantier

— Ei meștere, cum stă cu tenoile? — Bine. Planul e depășit încă de jo. — Ce faci, faian, țările, așa se aplică corect o placă? — Dar tu tencuitorul? — Eu sînt zidar și nu tencuitor. Și încă de gradul V.

— Am nevoie de un mecanic să-mi repare caloriferul acasă. Fac cînstă cu o sticlă de borviz. — La să-ți văd mințile pușorule. Tot cu mînăși lucrezi?

Întrebări vesele, glumele, se încreușă, seacă ca niste spade cu reflexe jucăuse. În sala Institutului de Construcții din București domnește o atmosferă animată, plină de viață și entuziasm. S-au adunat aici cîteva sute de tineri, oia la vreo 18—19 ani. Privindu-i, ascultîndu-i, începi să-ți pui întrebarea: Ce profesie or li avînd?

În mod normal, dat fiind cadrul în care s-au înfălițat, mapele cu cursuri universitare, insignele din piept, profesorii pe care-i înconjoară, ai fi tentat să-ți declarîi studenți. Te rețin însă cîteva meșteri și muncitori mai în vîrstă aflați acolo și discuțiile tinerilor ca și figurile și mințile lor care par să fie ale unor muncitori soști de pe un șantier.

Și totuși sînt studenți. Studenți ai diferitelor facultăți din cadrul Institutului de construcții. Sînt pionierii primei mari acțiuni pe care — ca urmare a hotărîrii C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri — Ministerul Învățămîntului și Culturii o întreprinde cu o generală a inginerilor constructori. În speță este vorba despre înălțarea ministerului de construcții anulul I ai Institutului de Construcții și cel al Institutului de Petrol și Mine și Institutului Agronomic să audiez numai 5 luni cursurile teoretice, iar în restul de luni (caci o lună au concediu de toamnă) să facă practică pe șantierul de construcții, cu obligația să obțină calificarea — cu acte în regulă — de muncitor într-una dintre meseriile practicate în construcții.

Acțiunea aceasta a ministerului are drept scop să dea o nouă orientare învățămîntului din aceste facultăți, pe linia înălțării Consiliului al II-lea al partidului la urmărirea să lege chiar din primul an studiul teoretic al viitorilor ingineri constructori de practica concretă, de condițiile în care vor munci ei după absolvire.

Același scop i s-a adoptat și programul practicii care se face pe diferite șantiere de construcții din Capitală, sub supravegherea asistenților șefilor de lucrări ai institutului. Programul prevede muncă nemijlocită în cadrul echipelor de muncitori, urmînd ca la sfîrșitul celor 6 luni de practică studenții să dea examenul de calificare într-una din meserii.

Acum, tinerii s-au adunat pentru a face bucuria primei perioade de muncă. De microni se apropie șeful categoriei de practică a Institutului, care susține o dare de seamă asupra celor 4 luni de practică. Este deosebit de interesantă această expunere. Caci ea oglindește acțiunea făcută pentru prima dată în țara noastră de a combina cu seriozitate și temeinicie preocuparea științifică cu activitatea practică a tinerilor studenți. Alături din expunere că 260 studenți au lucrat pe șantier, ca cei mai mulți au muncit singurecilor, că 147 și-au dat de acum examenul de calificare în la comisiile stabilite de lege, obținînd calificarea nu numai de gradul III, cum o cere regulamentul, ci și de gradul IV și unii chiar de gradul V. Ascult cu interes expunerea acestei categorii de tineri, în care se vorbește și de mecanici, zidari, instalatori, electricieni, tencuitori, dulgheri, mozaicari în care se citează „muncitori“ fruntași ca studenții Gabriela, Niculescu, Drăgan, Constantin, Dobre, dar și

de coșaji ca V. Că. Iugăru, Florea, Ion Ioniță și alții. În afară de altele sancționate de rectorat), în care se pomenesc, de norme și planuri în deplinătate, de condiții de muncă, de muncitori de pe șantier care s-au ocupat cu grîja de calificarea studenților, etc., etc.

A fost ușoară munca? Nu. O mărturisesc studenții înscrși la cuvînt, care arată cîi de sfîrșit au pornit pentru prima dată spre șantier și în fața grupei veniți unora să se obișnuiască cu disciplina de producție, cu greutatea meseriei și chiar cu felul de a fi exigent, al muncitorilor. Dar, așa cum a arătat-o și maestrul Alexandru Mihail de la atelierul „Mare“ din București, ea fosta deșus ca și se încredințau la echipe și să înceapă să muncească, că oștinat pentru ca maestrul, muncitorii, comunistii noștri, să-l privească ca pe copiii lor și să-l ajute din toată înțimă în calificare.

Au făcut de toate studenții pe șantier: de la spălătură pleșterilor betoniere, montaj și demontaj și cîi pînă la înălțarea unor construcții, paralel cu consultările tehnice date de către inginerii și meșterii de pe șantier. Și cei mai mulți au reușit.

Nu toți însă. Pentru că au mai fost și unii — puțini la număr — care au manifestat dezinteres față de practică sau chiar dispreț. Netelegînd însă că înălțarea pe care-l poartă capla prin practică, aceștia au ajuns la concluzia — exprimată în sedința de către studenții Constantin Chiriac — precum că nu este nevoie de o asemenea practică. Și încă pînă la sfîrșitul sedinței, Călinovici și alii din altele țări, Tezile principale ale seminarului sînt rînd și locuri presei studențești în viața universitară, discutarea unor probleme de reducere a presei studențești, precum și dezvoltarea colaborării interdisciplinare în domeniul presei universitare.

În cursul sedinței de dimineață au luat cuvîntul Ion Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., Liubomir Dramaliov, secretar al U.T.S., Alexandru Ionescu, redactor-șef al revistei „Viața studențească“, Musa Abdalla Hamid, reprezentant al revistei „El Hachem“ din Sudan, Marcovici Romșniș Băclilor, reprezentant al revistei „Studenții lumii“, Franta, Agabon Leopold, reprezentant al F.E.A.N. și al revistei „Studenții Africii Negre“.

VASILE ANGHELACHE

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interesanta acțiune a reușit și că aceste metode de studii îi aparțin viitorul.

— Sîntem bucurosi că am fost repartizați la o construcție industrială mare. Nouă, celor 14 studenți din grupă, ne pare rău că practica se termină, dar dacă în septembrie ni se va mai adăuna, vom mai merge să lucrăm pe șantier. Întreaga asistență a izbucnit în aplauze entuziaste.

Studenții, profesorii, asistenții, delegații de pe șantier care au mai luat cuvîntul, au venit cu propuneri judicioase de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață. Au fost multe propuneri. Fără îndoială că se va ține seama de acestea. De pe acum însă se poate spune că interes

U. R. S. S. acceptă convocarea conferinței șefilor de guverne în cadrul Consiliului de Securitate

Răspunsul lui N. S. Hrușciiov la mesajul lui D. Eisenhower

le după amiezii; 19,05: emisiune pentru
onieri și copii: Album muzical-artisti;
,25: din toată lumea; 19,37: transmisie
teatru: spectacolul cu piesa „Doamna
inistru” de Branislav Nušići, în interpre-

